

Posudek bakalářské práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce:

Lukáš Novotný, *Likvidace Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně*, vedoucí práce doc. Alena Míšková, KDDD, PedF UK, 2014, 74 stran + přílohy.

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		X		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.			X	
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .				X
Struktura práce je vyvážená a logická.		X		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .				X
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .			X	
Autor správně cituje .			X	
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).		X		

Celkové hodnocení (slovně)

Cílem předkládané diplomové práce bylo zaměřit se na problematiku reformy vládního zákona o vysokých školách se zřetelem na Právnickou fakultu Masarykovy univerzity a sledovat osudy vybraných profesorů (s. 6). To autor sice skutečně učinil, ale zvolil si k tomu přinejmenším nešťastné cesty a tím jsou neuspokojivé jak jeho závěry, tak celkové zpracování práce.

Text je především založen na studiu publikovaných knih k dějinám Masarykovy univerzity (případně její PF), bylo by však vhodné výběr odborné literatury rozšířit. Autor opominul citovat, či nezná základní práce k vývoji univerzit ve střední Evropě po roce 1945. Je to na prvním místě monografie (přístupná i v češtině) Johna Connellyho (Ztročená univerzita), dále studie Markéty Deváté a Doubravky Olšákové (Ideologizace vědy a školství, 1945-1960) a také časopis *Historia Universitatis Carolinae Pragensis*, zde především studie (Mateše, Zylinské, Jareše, Pousty, Cajthamla), jež primárně pojednávají o předmětné problematice. Z hlediska teorie formování nových komunistických elit chybí alespoň zmínka závěrů monografie Marka Pavky (Kádry rozhodují vše). Nereflektovaný je dle mého odborný dobový tisk, např. *Sovětská věda: zprávy Československo-sovětského institutu: sekce společenských věd. Stát a právo.*), jež by umožnil lépe chápat proměnu paradigmat komunistického práva. Práci ubírá na kvalitě také skutečnost, že autor v životopisných kapitolách opomněl klíčové primární prameny Archivu bezpečnostních složek, případně osobní pozůstalosti Archivu MU v Brně (Bulín, Pošvát), pozornost nevěnoval ani Archivu Poslanecké sněmovny či přinejmenším stenoprotokolům z jejího zasedání. To vše by textu dodalo více plasticity, autor by pak mohl prameny porovnat a nepřístupoval by k nim s předem daným hodnotovým soudem (s. 26). Je to zřejmé v případech, kdy pokládá svým pramenům otázky, které v nich ale nikdy nalézt nemůže (s. 38).

Celkově má úroveň práce „sestupnou“ tendenci. Počnou se množit stylistické prohřešky (např. školu se podařilo rozjet). V kapitole 3 se autor začíná opakovat, místy přestává být jasné, zda se jedná o jeho slova či doslovnou citaci ze studované literatury či z pramenů. Kapitoly 3.7. a 3.8. se zdají být vytrženy z kontextu a není jasná jejich provázanost s vlastní prací. Medailonky studovaných osob jsou příliš deskriptivní. Nelogickým se jeví poslední odstavec (s. 63-64). Proč si autor k charakteristice nevybral spíše životní osudy Chytila či Vybrala? Pokud autor využil archivní materiál, tak jen pro jeho dlouhé citace bez skutečné analýzy.

Navržená známka **nedoporučuji k obhajobě**

24. srpna 2014

PhDr. Jiří Hnilica, Ph.D.